

Serbian

The Mighty God Unveiled Before Us

64-0629

MOĆNI BOG OTKRIVEN PRED NAMA

Philadelphia, Pennsylvania, SAD
29. juna 1964.

www.messagehub.info

null

"...u dane glasa..." Otk. 10:7

Uvod

Veličanstvena služba William Branhama je bio odgovor Svetog Duha na proročanstva Svetog Pisma iz Malahije 4:5-6, Luke 17:30, i Otkrivenja 10:7. Ova služba koja je obišla svet bila je kulminacija mnogih drugih Biblijskih proročanstava i nastavak Božijeg delovanja Njegovim Duhom na kraju vremena. O ovoj službi se govori u Pismu, kao o onoj koja treba da pripremi ljude za drugi dolazak Isusa Hrista.

Naša molitva je, da ova štampana Reč bude upisana u vaše srce dok pažljivo sa molitvom budete čitali ovu propoved.

Mnogi napori su načinjeni da bi vam se obezbedio tačan i neskraćen tekst transkripcije, no ipak Engleski zvučni-audio snimci najbolje predstavljaju propovedi koje je propovedao William Branham.

Zvučne-audio i tekstualne forme više od 1.100 propovedi koje je propovedao William Branham su dostupne i mogu se besplatno skinuti (download) i štampati na mnogim jezicima.

Ova se propoved sme kopirati i deliti pod uslovom da se neizmenjena kopira u celini te da se deli besplatno.

MOĆNI BOG OTKRIVEN PRED NAMA

1 Imam nekoliko zabeleženih citata Pisma, iz kojih bih vam želeo govoriti, i verujem da će Bog blagosloviti naše nemoćne napore.

Dakle, mnogi ljudi su se čudili zašto smo toliko čudni i tako bučni. Znate, ovo je jedan malo drugačiji skup od onih na koji su ljudi navikli; obično je sve nekako suvoparno i skresano. No, kada smo došli na ove skupove (što je moja privilegija da budem na njima već nekoliko godina otkako su počeli), i ako skoro i ne znamo šta treba da činimo, mi upravo dolazimo i predajemo sebe. To je jedina stvar koju znamo da učinimo, a Bog čini ostalo. Tako da nas to čini ljudima koji se veoma čudno ponašaju.

Neko je nedavno rekao: "Znaš, vi ste zaista čudaci."

A ja sam rekao: "Pa, pretpostavljam da jesmo."

2 Sećam se jednog skupa. Brat Troj mi je jednom govorio o malom Nemcu, za koga je rekao da je primio krštenje Svetim Duhom. A sutradan u radnji, gde je radio, podigao je ruke i slavio Gospoda, govorio u jezicima i nastavio bi grozno da se ponaša. I konačno, šef mu je prišao i rekao: "Hajni, pa šta je to sa tobom?"

On je rekao: "Ooo, spašen sam." Rekao je: "Srce mi se preliva od radosti."

On je rekao: "Pa, mora da si bio tamo dole sa tom čaknutom grupom."

On je rekao: "Da. Slava Bogu!" Rekao je: "Hvala Gospodu za te čaknute ljude." Rekao je - rekao je: "Vozio si automobil niz put." Rekao je: "Ti si povezao sve te čaknute ljude a oni su ništa, do gomila 'smeća'." I to je upravo... Upravo je tako, znate već.

3 Jednom u Kaliforniji, išao sam ulicom u Los Anđelesu i video sam čoveka kako ima znak na svojim grudima; pisalo je: "Ja sam budala radi Hrista." Svako je gledao na njega i primetio sam da su se ljudi okretali za njim nakon što bi prošli pored njega. I pomislio sam da ću i ja slediti primer ostalih. A na njegovim leđima je pisalo: "A čije ste vi budale?" Pretpostavljam da smo svi mi pomalo čudni jedni drugima - znate već.

No, znate, svet je dospeo u jedan takav kolosek, da kada je nešto drugačije od njih, to je veoma čudno, tako da ljudi pomisle da je to nešto loše. I obično Bog mora učiniti nešto veoma neobično da bi vratio ljude ponovo ka Bibliji.

4 Mogu zamisliti da je Noje bio pomalo skrenut za to naučno doba u kom je on živio, zato što su oni mogli dokazati da nema vode na nebu.

No, Bog je rekao da će je tamo biti. Tako da je Noje to propovedao i verovao - i postao skrenut.

I zamišljam kada je Mojsije otišao dole u Egipat, bio je pomalo skrenut za Faraona. No upamtite, da je i Faraon njemu takođe skrenuto delovao. Tako da su oni... Mi to shvatamo.

5 Čak su i Isusa smatrali za jeretika. Tako je. Martin Luter je bio skrenut za katoličku crkvu. A Džon Vesli je bio skrenuta osoba za anglikance. Tako znate, vreme je za još jednog skrenutog tipa. Zar ne mislite tako? [Zajednica kaže: "Amen." - Urednik.] Ali pre nego što bi tamo mogao biti neko ko je skrenut, znate već, tamo će morati biti bljesak koji će s tim biti u vezi.

Tako znate, Noje budući da je bio skrenut, on... Potrebna je neka skrenuta osoba, da pokrene stvar, da nešto pokrene i da to drži u zajedništvu. Tako da je Noje bio u stanju da povuče sve one koji će verovati u barku, da bi izbegli sud, tako što je bio skrenuta osoba.

Vidimo da je i Mojsije izvukao crkvu iz Egipta tako što je bio skrenut. Tako je.

6 Mislim da nam je sada potrebna jedna skrenuta osoba da izvuče Nevestu napolje iz crkve. Uh-huh! Nama je sada nešto potrebno, jedna druga skrenuta osoba, dakle mi smo jedna veoma čudna vrsta ljudi. I ja mislim, ako bude večeras Gospod voljan, da ću čitati neke citate Pisma o tome i govoriću vam nekoliko trenutaka, da bih vam pokušao pokazati, zašto smo mi toliko čudni ljudi.

Otvorimo sada Pismo, Filipljanima 2.-gu glavu, 1-8, i 2.-ga Korinćanima 3:6. i čitajmo to, pošto mi verujemo Božiju Reč.

Sada, upravo pre čitanja, pognimo svoje glave radi molitve.

7 Ljubazni Nebeski Oče, mi smo zaista večeras privilegovani ljudi što živimo u ovom dobu i što vidimo stvari koje se odigravaju; što znamo da je vreme na dohvat ruke, kada će Isus doći po Svoju Crkvu. O, to uzbuđuje naša srca, Gospode! I dok budemo večeras otvarali stranice, molim da nam daš objašnjenje ovog teksta. Neka Sveti Duh otkrije to našim srcima, stvari koje bi bile dobre i ugodne Bogu. Jer mi to molimo u Ime Isusa. Amen.

8 Znate, mislim da ću vas zamoliti da nešto učinite. Obično tražim neke neobične stvari, i nadam se da ne tražim ništa previše neobično. No kada se podiže zastava i daje se obećanje vernosti, mi svi ustanemo. I dok zastava prolazi stojimo - kao što i treba; stojimo da joj otpozdravimo. Ustanimo dok čitamo Reč, ako hoćete: 2.-ga Korinćanima 3:6.

Koji nas je učinio sposobnim kao sluge Novog Zaveta, ne slova, nego

Duha; jer slovo ubija, a Duh oživljuje.

Ako je dakle služba smrti urezana slovima na kamenu, započela u slavi, tako da sinovi Izraelovi nisu mogli pogledati u lice Mojsijevo zbog slave njegovog lica, mada je ta slava bila prolazna, kako li neće biti još više služba Duha u slavi?

Jer ako je služba osuđenja bila slava, koliko služba pravde obiluje u slavi.

Dakle, ona slava uopšte i nije bila slava u poređenju sa ovom slavom koja sve nadvisuje.

Jer ako je ono što prolazi bilo slavno, mnogo više je slavno ono što ostaje. Imajući takvu nadu koristimo veliku slobodu:

I ne činimo kao Mojsije, koji je stavljao kopernu na svoje lice, da sinovi Izraelovi ne bi mogli ugledati kraj prolaznom.

Ali njihove misli otvrdnule su, jer ostaje ta ista koperna ne maknuta kod čitanja starog zaveta, koji u Hristu prestaje.

Ali do današnjeg dana kad se čita Mojsije, ostaje pokrivalo na njihovom srcu; a kada će se Izrael okrenuti Gospodu, odstraniće se pokrivalo.

Ali Gospod je Duh; a gde je Duh Gospodnji, tamo je sloboda.

A mi svi, koji neotkrivenim licem gledamo slavu Gospodnju, preobražavamo se u isti lik iz slave u slavu, kao od Gospodnjeg Duha.

⁹ A u Filipljanima 2., čitamo ovo, počev od 1.-og stiha i čitamo do 8.-og stiha.

Ako ima dakle koje poučenje u Hristu, ili ako ima koja uteha ljubavi, ako ima koja zajednica duha, ako ima koje srce žalostivo i milost,

Ispunite moju radost, da jedno mislite, jednu ljubav imate, jednodušni i jednomisleni:

Ništa ne činite usprkos ili za praznu slavu; nego poniznošću činite jedan drugog većim od sebe.

Ne gledajte svaki za svoje, nego i na ono što se drugih tiče.

Jer ovo da se misli među vama šta je i u Hristu Isusu,

Koji, ako je i bio u obličju Božijem, nije se otimao da se uporedi s Bogom;

Nego je ponizio sam sebe uzevši obličje sluga, postavši kao i drugi ljudi i na oči nađe se kao čovek.

Ponizio sam sebe postavši poslušan do same smrti, smrti na krstu.

10 Pomolimo se.

Nebeski Oče, ova veličanstvena Reč koja se večeras čitala iz Tvojih Svetih Spisa, čini To toliko stvarnim našim srcima, da ćemo ići odavde, kao oni što su išli za Emaus, govoreći: "Nisu li naša srca gorela dok nam je On usput govorio," jer mi to molimo u Isusovo Ime. Amen.

Možete sesti.

11 Dakle, ovo je jedan veoma čudan tekst, ali mislim da je veoma prikladan za ovu priliku. Želim govoriti na temu: Moćni Bog Otkriven Pred Nama.

Od kako je bilo ljudi, postojala je žudnja u srcu čoveka da otkrije: odakle potiče i koji je razlog što je ovde; i kuda ide. Postoji samo Jedan koji može dati odgovor na to, a to je Onaj koji ga je ovamo poslao. A ljudi su uvek želeli videti Boga.

12 Nazad u Starom Zavetu, vidimo da se Bog sakrio od nevernika u veo. Bog se na veoma čudan način bavi sa ljudima. On se skriva od nevernika i otkriva Sebe verniku. Bog to čini. Isus je zahvalio Ocu "Što je On te stvari sakrio od mudrih i razboritih i što će otkriti deci koja će da uče." I mi vidimo da se Bog nikada ne menja u Svojoj prirodi, i On uvek obavlja Svoj posao na isti način. Nalazimo u Malahiji 3. da je On rekao: "Ja sam Bog i Ja se ne menjam." Tako On radi sve vreme po istom principu.

13 Dakle, uzimamo jednu od najstarijih Knjiga Biblije. Kada je Job, jedan od najpravednijih ljudi svog vremena, savršen čovek po Božijim Zakonima, jedan sluga - plemenit, častan sluga - čak toliko da je Bog rekao: "Nema na zemlji nikog kao što je on. Ali... on je imao želju da vidi Boga. On je znao da postoji Bog i osećao je želju da Ga vidi, ili da ode do Njegove kuće i da pokuca na vrata i kaže: "Želim s Tobom razgovarati." Da sedne i da razgovara sa Njim, kao što bismo mi to činili jedni sa drugima.

Mi se razumemo. To je razlog što smo na ovim skupovima, gde se sastajemo i izražavamo svoje misli. I mi se bolje razumemo, kada porazgovaramo o stvarima. I propovednici to čine. Ljudi iz svih životnih sfera to čine, razgovaraju o stvarima.

14 A Jobu je Bog bio toliko stvaran, da je želeo saznati da li može otići i zakucati na Njegova vrata, i da ima sa Njim jedan lični razgovor.

No vidimo da mu je Bog govorio, ali je bio uvijen u veo. Bio je uvijen u oblik vihora. I On je rekao Jobu da opase svoja bedra; i da će On sada razgovarati sa njim kao jedan čovek. On se spustio dole kao vihor i govorio Jobu. I On se objavio Jobu kroz vihor, a ipak Ga on nije baš posve video. On je mogao čuti vetar kako duva i kako se kovitla preko drveća. I Glas je došao iz vihora, no Bog je bio uvijen u veo vihora.

dečak ili devojčica, bez obzira koje su nacije, koje su boje kože, kojoj crkvi oni pripadaju, ooo, Bože, ispuni ih. Neka oni vide pravu manifestaciju istog Isusa, koji je danas među nama, kao što je On to bio i na Dan Pentekosta, pošto On otkriva Sebe za ovo doba, kao Sveti Duh. Daruj to, vidimo da se Reč ispunjava, proroštva se ostvaruju!

96 Mi poredimo danas, ono što se zove svetska crkva ili Svetski Crkveni Savez, i ako uporedimo to sa obećanjem na Dan Pentekosta? To se uopšte ne može uporediti. Mi ne možemo oprati naš prljavi veš sa tom ceduljicom.

Ali, Gospode Bože, ako se mi budemo vratili nazad ka Izvoru, onda je to jedan proces očišćenja, i onda će se naše iskustvo i Božija Reč poklopiti. Onda možemo zahtevati naše nasledstvo. Daruj to, večeras Gospode, pošto predajem ove ljude u Tvoje ruke. Daruj svakome ono za čime ima potrebu, Oče. Mi se molimo u Ime Isusa. Amen.

97 Bog vas blagoslovio. Hvala vam puno što stojite i što dugo čekate. Žao mi je što sam vas držao do deset i deset uveče. Bog neka bude sa vama, dok se ne vidimo ujutru. Predajem službu, predpostavljam, vodi ceremonije.

probijem kroz svaki veo, dok ja istinski ne vidim Pobjednika." Bog vas blagoslovio. Moj Bože, koliko ruku. Gore na balkonu pa nadesno? Bog vas blagoslovio. Na balkonu pozadi? Bog vas blagoslovio. Ustanite... Bog vas blagoslovio. Budite stvarno iskreni. Sa leve strane? Podignite svoje ruke i recite: "Brate Branham, možda sam bio hrišćanin godinama, ali uistinu, nikada nisam prošao kroz taj veo. Ja to uistinu nikada nisam učinio. Nisam dobio To što su oni imali onda." Danas mi imamo... "Ja sam biljka iz tople leje."

Uzmite cvet koji je odnegovan u toploj leji; vi ga morate maziti, milovati, prskati ga, zalivati ga. Ali originalna biljka, koja raste tamo u pustinji, isti takav cvet, izgleda kao taj; ono ne dobija ni malo zalivanja, ali ni jedna buba ga ne napada. On je snažan. To je pravi.

93 Možete li uporediti hrišćanstvo danas, sa hrišćanstvom tada? Možete li zamisliti ovu grupu, ono što mi danas nazivamo hrišćanima po svetu, da su kao oni sa Pentekosta; razmaženi, milovani; idu od crkve do crkve, i recite samo nešto što im se ne bi dopalo - oni ustanu i izađu napolje? I oh, možete li to zamisliti? Ne. U čemu je stvar? To je jedna kopija.

Mikelandelo, koji je izvajao Mojsijevu statuu - možete nabaviti njegovu kopiju veoma jeftino. Ali original?

Onaj koji je nacrtao Večeru Gospodnju, mislim da bi ta slika koštala na milione dolara, ako biste je uopšte i mogli kupiti. Čak ne znam ni gde se nalazi. Ali možete kupiti jeftinu kopiju za dolar i devedeset devet centi. Možete.

94 A tako je to i danas. Jeftini hrišćanin, jedna kopija, samo crkveni član, možete ih kupiti za jednu cigaretu ili obično piće. Ili ženu sa očišćanom kosom, sa našminkanim usnama, možete je kupiti za bilo šta od mode ovog sveta. Ali original ne možete ni doći.

Vidim Ga u celosti, istog juče, danas i zauvek.

Ooo, hrišćani, zar ne želite biti pravi hrišćani? Ako ima nekoga ko nije podigao ruku, hoćete li to učiniti? Ja ću se upravo pomoliti. Bog vas blagoslovio. Bog vas blagoslovio. Ooo, pa to je baš fino. Pogledajte samo.

95 Naš Nebeski Oče: "Tvoja Reč ti se neće vratiti prazna." Ti si Onaj koji je dao obećanje. Ja sam jedino odgovoran da kažem ono što si Ti rekao. Ja samo ponavljam Tvoje Reči. Ti si rekao: "Onaj koji sluša Moju Reč i veruje u Onoga Koji Me je poslao ima Večni Život." Ti si to obećao.

I Gospode, mi znamo da imamo danas te kopije, mnogi kažu da veruju, dok ustvari ne veruju. To se vidi. Ali, Gospode, postoje i originali takođe.

Ja se samo molim da Ti večeras ovde daruješ, da svaki čovek i žena, i

15 Vidimo u Africi (Južnoj Africi) da su koristili reč amoyah, što znači: "nevidljiva sila."

I ova nevidljiva Sila u vihoru, imala je jasan glas koji se čuo. To je govorilo Jobu, a ipak on nikada nije video Njegovo obličje. Već On je bio za njega uvijen u veo vihora.

Vidimo jednog od najvećih proroka u Bibliji, Mojsija iz Starog Zaveta, jednog od Božijih izabranika, odabranih, predodređenih sluga, i on Ga je takođe želeo videti. Bio Mu je toliko blizu i video je toliko velikih stvari koje je činila Njegova velika mistična ruka, koja je išla pred njim radeći stvari koje samo Bog može činiti. Jednog dana on Ga je pozeleo videti i Bog mu je rekao: "Idi, stani na stenu."

I dok je stajao na steni, Mojsije Ga je video kako prolazi. Video Mu je leđa. I rekao je: "Izgledao je kao čovek, kao leđa čoveka." A ipak nije video Boga. On je video samo Božiji veo.

16 Biblija je rekla: "Niko nikada nije video Boga, ali Jedinorođeni od Oca Ga je objavio." Tako da Ga je Mojsije video uvijenog u veo, nalik na čoveka. Vidimo da je Jehova Starog Zaveta bio upravo Isus Novog Zaveta.

I ovde u Dr. Skofildovim komentarima, mi vidimo da ova reč menjati se iz "oblika". Vidimo da reč en morfe što na grčkom znači: "nevidljivo je postalo vidljivo." Nešto što ne može... Mi znamo da je to tamo. To može biti ...ne može se videti, no ipak mi znamo da je to tamo. I kada je On promenio Svoj oblik en morfe, što znači da se On promenio od natprirodnog u prirodno.

On je jednostavno promenio Svoju masku. To je poput drame. On je glumio. U Grčkoj, kada bi menjali maske, jedan glumac bi mogao glumiti u nekoliko različitih uloga.

I moja kći, koja je sada ovde, oni su u srednjoj školi imali jednu dramu. A jedan dečak koga poznajem, glumio je četiri uloge, a on bi odlazio iza scene i menjao maske, da bi mogao izaći i glumiti neki drugi lik.

17 Dakle, ako bi ste uzeli starozavetna proročanstva o tome šta je Mesija trebao da bude, mogli bi ste to uporediti sa Isusovim životom, i shvatili bi ste jasno ko je bio Isus. On nije bio samo jedan običan čovek. On je bio Bog, en morfe. On se promenio od - od natprirodnog u prirodni oblik čoveka. A ipak, On je bio Bog objavljen u telu, uvijen u veo ljudskosti, uvijen u telesni veo.

I posmatrajte samo Stari Zavet.

Znam da se večeras obraćam mešanom slušateljstvu iz raznih krajeva zemlje. I mi smo tu da otkrijemo. Šta smo mi - šta mi činimo? Šta - šta smo mi? Do čega mi dospevamo? Šta se dešava? Šta sve ovo znači?

18 I sada, mi ovde nalazimo, da, je nekolicina Jevreja i Jevrejki, rabinina u hramu, u danima koji su iza nas; da su oni posmatrali Bibliju, proročanstva u njoj, umesto tradicija, oni bi prepoznali ko je bio Isus. Nikada Ga ne bi nazvali Velzevulom. Nikada Ga ne bi razapeli. No, sve je to moralo tako da se desi. To je bio deo te drame. I oni su za to bili slepi.

19 Mnogi od vas muškaraca i žena, koji ste večeras ovde, a možda moje starosti ili nešto stariji. Sećate se da je ovde u Americi, godinama pre... Kinezi... Moj brat koga su upravo ovde predstavili, palo mi je to na pamet dok smo razgovarali. Kako su oni uobičavali... Nisu znali Engleski, a držali su perionice. Išli bi ste u njihove perionice da operete veš. Kineski radnik u perionici bi uzeo etiketu i pocepao bi je na određeni način. Vi bi ste uzeli jedan deo etikete a on drugi. A kada bi ste se kasnije vratili da tražite svoj veš, ta dva komadića papira su se morala uklopiti. I ako se ne bi potpuno tačno uklopili... Vi to ne bi ste mogli falsifikovati ni na koji način, jer je on imao jedan komad a vi drugi. I ako bi to neko pokušao falsifikovati... I tek tada ste mogli tražiti ono što je vaše. I onda bi ste mogli dobiti ono što vam pripada, kada bi ste posedovali drugi deo tog računa.

Tako je to i večeras, kada mi imamo drugi deo računa. Kada je Bog pokidao na dva dela Svog Sina na Golgoti, podigao je to Telo gore kao Žrtvu, a nama poslao Duha dole, koji je nekada živeo u Čoveku Isusu. Taj isti Bog je večeras iza vela, u obliku Svetog Duha. Ta dva komada se moraju uklopiti; i onda ste vi deo tog računa. Bog je to učinio da bi Ga ljudi bolje poznali, kada je od Sebe načinio Čoveka.

20 Čitao sam jednu priču pre nekoliko godina. I u toj priči je rečeno da je jedan veliki i plemenit kralj... Ne mogu mu se sada setiti imena. Nisam znao da ću ispričati ovu priču. Možda je to bilo izmišljeno, no to nas vodi do tačke koja će dati podlogu onome što želimo time reći. Taj kralj je bio toliko jedan plemenit kralj, da je toliko voleo svoje podanike, sve dok jednog dana, pred svojom stražom i njegovim dvorom nije rekao: "Danas me vidite poslednji put za mnoge godine."

A straža i dvorjani su mu rekli: "Dobri kralju, zašto tako govorite? Da li odlazite u neku stranu zemlju da budete stranac?"

Rekao je: "Ne, ja ostajem upravo ovde. Dakle," rekao je: "idem među svoje podanike. Postaću seljak. Seći ću drva, sa drvosečama. Obrađivaću zemlju, sa zemljoradnikom. I obrezivaću lozu, sa onima koji obrezuju lozu. Postaću jedan od njih, da bi se bolje upoznao sa stvarima kojima se oni bave. Ja ih volim. I želim biti lično bolje upoznat sa njima. Oni me neće prepoznati. No ipak, ja se želim na takav način upoznati sa njima."

21 I sutra ujutro, kada su ga njegovi dvorani i svi njegovi ljudi videli, u stvari ti koji su bili u palati, skinuli su mu krunu i stavili je na stolicu - na presto; skinuli su mu ogrtač, obukli ga u seljačku odeću i on je otišao

mračno. Upravo...Toliko je bilo mračno da se to moglo dodirnuti.

Upravo takvo postaje i doba, kada vidimo crkvu koja nije prepoznala Božiju Reč; kada vidite da naše kćeri Sionske postupaju na način na koji to čine; kada vidite našu braću kako puše i piju, i - i pričaju prljave šale i ostale stvari, a i dalje pokušavaju da ispovedaju Hrista. O, moj Bože, to je tama. To je tama kao u jami.

Mi vidimo znak Njegovog dolaska. Biće...Uvek je najmračnije upravo pred dan. Onda Jutarnja zvezda izlazi da najavi dan, da ga nagovesti i da pokaže da dolazi. Obratite pažnju.

90 Tamo unutra, kada su ugasili svetlo, bila je jedna mala devojčica koja je zavrištala iz sve snage. I bio je tamo jedan mali dečak koji je stajao kraj vodiča, i on je video vodiča kada je ugasio svetlo. A ta mala sestra je upravo imala histerični napad. Ona je vrištala i skakala gore-dole: "Ooo! Šta će se sledeće desiti? Šta se događa? Šta se događa?"

Da li znate šta je on povikao? Rekao je: "Ne boj se mala sestro. Ovde je čovek koji može upaliti svetlo."

Slušaj sestro, misliš da smo mali i u manjini. Ali ne boj se. Ovde je čovek, koji može upaliti Svetla. To je Sveti Duh. Da li verujete? [Zajednica kaže: "Amen." - Urednik.]

91 Pognimo svoje glave za trenutak. Žao mi je što sam vas zadržao.

Ooo, veliki Bože Neba, otkrij Sebe, obznani Sebe, učini Sebe znanim, veliki Kralju slave, uzmi večeras ove male slike, i neka se upiju u srca ljudi. I možemo li mi videti Njega otkrivenog, Onoga koji je sišao dole i pocepao veo u hramu, i onda izašao napolje izvan tog vela i sišao ponovo dole u ljudske velove na dan Pentekosta; uvek je bilo isto, menjajući se iz Slave u Slavu.

I sada, nalazimo se upravo tamo gde je i sva priroda, u svom delovanju, ponovo nazad ka originalnom Semenu, tačno iz jednog crkvenog doba pa u drugo. I ovde u ovom poslednjem dobu, ovde smo upravo kod originalne Stvari, koja je došla na Dan Pentekosta da bi se ispunilo svako Pismo: "Svetlo u večernje vreme," i: "Dela koja sam Ja činio i vi ćete takođe," i toliko puno stvari koje si Ti obećao u Svojoj Reči.

Oče, ako ovde ima nekoga, ko još do sada nije prošao kroz taj veo, ili ako ovde ima nekoga koji samo imitira nekoga ko je prošao kroz veo, pokaži večeras milost, Oče. Mogu li oni videti tog moćnog Pobednika kako ovde stoji, pun milosti i sile, da oprosti. Daruj to, Oče.

92 I dok su nam glave pognute, hoće li ovde biti nekoga? Koliko vas, ako bih ja to mogao reći, bi reklo: "Brate Branham, ja podižem svoje ruke. Moli se za mene"? Samo držite pognute glave i podignite ruke. "Želim da se

spreman da se probije. Vi jedino o tome možete zavisiti. Pocepati svaki veo Njegovim velikim Svetim Duhom!

I ovde On stoji večeras, moćni Pobednik, isti juče, danas i zauvek; lečeći bolesne, krštavajući vernike, upravo kao što je On to uvek i činio. On je moćni Pobednik. Prokleti đavoli su u begu. Da, gospodine. Oni su uvek u begu, kada je On u blizini.

88 I na kraju, mogao bih reći ovo. Bio je jedan...Čitao sam jednu priču pre mnogo godina o jednom starom violinisti. I on je imao jednu staru violinu i hteo ju je prodati. Čuli ste priču mnogo puta. Želeli su je prodati za neku određenu stvar. I aukcionar je rekao: "Ko će mi dati to-i-to?" I mislim da mu je bilo ponuđeno nekoliko novčića, možda pedeset centi ili tako nešto. "Prvi put, drugi put..."

A jedan čovek je ustao pozadi. Rekao je: "Samo trenutak." On je došao napred i uzeo je violinu. Zamislamo da je on odsvirao ovo.

Postoji izvor ispunjen Krvlju,

Koji je istekao iz Emanuelovih vena;

Kada se grešnici u njega zarone,

Ostanu bez svih mrlja krivice.

Kada ju je on odložio, nije bilo ni jednog suvog oka na tom mestu. Onda je on rekao: "Ko će ponuditi?"

Jedan je rekao: "Pet hiljada. Deset hiljada." Bila je neprocenjiva. Zašto? Stari majstor violine je otkrio njen pravi kvalitet.

Ooo, brate i sestro, neka sada Gospodar ove Reči, koji je To napisao, taj veliki Sveti Duh, neka napne svoje gudalo ljubavi i vuče ga preko vašeg srca.

Postoji izvor ispunjen Krvlju,

Koji je istekao iz Emanuelovih vena.

Videćete pravu vrednost, i videti otkrivenog Boga, kako vam dolazi pred oči. Da je On upravo isti kao što je On i bio, kada je došao na Dan Pentekosta na ljude, kada je On kenos-irao, Sebe, "ispraznio" se u njih. Tako je.

Kažete: "Brate Branhame, ja sam pokušao. Pokušao sam. Učinio sam ovo, ono i još nešto."

89 Jednog dana, imao sam skup u Karlsbadu, u Novom Meksiku. I sišli smo dole u tu veliku staru pećinu sa šišmišima. I delovalo je nekako sablazno, i sišli smo tamo dole. I jedan čovek, kada je stigao tamo dole, on je ugasio svetlo. I oh, moj Bože, možete samo zamisliti koliko je bilo

među obične ljude.

Dakle, u toj maloj priči, nalazimo kako je bilo i sa Bogom.

Rekli su Kralju, rekli su: "Kralju, mi te želimo. Mi te volimo. Mi želimo da ti ostaneš Kralj." Ali on je želeo da postane jedan od njih, da ih bolje upozna, da bi ga oni bolje upoznali ko je on zaista bio. To bi im pokazalo šta je on zaista bio.

22 I to je ono šta je i Bog učinio. On - On je Sebe promenio iz oblika Jehove Boga da bi postao jedan od nas, da bi On mogao da pati, da bi mogao okusiti smrt, da bi mogao znati šta je žalac smrti i da na Sebe uzme kaznu smrti. On je odložio Svoju krunu i Svoj ogrtač da bi postao jedan od nas. On je prao noge najmanjima. On je boravio u šatorima sa siromašnima. On je spavao po šumama i po ulicama, sa onima koji su bili nepriviligovani. On je postao jedan od nas, da bi nas mogao bolje razumeti, i da bi i mi Njega bolje razumeli.

23 Dakle, jamislim da kroz to vidimo, kako je On Sebe menjao, prema onome šta je On činio. Ako ćete zapaziti, On je došao u tri sinovska imena. On je došao kao Sin Čovečiji, kao sin Božiji i kao Sin Davidov. On je došao kao Sin Čovečiji.

Dakle, u Jezekilju 2:3., Sam Jehova je nazvao proroka Jezekilja "sinom čovečijim."

Sin čovečiji znači "prorok." On je morao doći na taj način da ispuni V. Mojsijevu 18:15., gde je Mojsije rekao: "Gospod vaš Bog će među vama podići Proroka kao što sam ja." Isus Sebe nikada nije nazvao Sin Božiji. On je o Sebi govorio kao o "Sinu Čovečijem," zato što je On morao doći prema Pismu. Vidite? On je morao spojiti ta dva komada papira, starozavetna proroštva i Svoj karakter, da to bude potpuno isto. Tako da je On došao, Sin Čovečiji, došao je u tom obliku.

24 Onda vidimo nakon Njegove smrti, sahrane i uskrsnuća, da je On došao na Dan Pentekosta, kao Sin Božiji; Bog, taj Duh, u obliku Svetog Duha. Šta je On činio? On je menjao Sebe i obznanio Sebe Svojim ljudima u jednom drugom obliku, kao Sveti Duh, što je Bog. On je došao da deluje kroz crkvena doba kao Božiji Sin - Sveti Duh.

No, u Milenijumu On dolazi kao Sin Davidov, da bi seo na Davidov presto kao Kralj. On je trebao da preuzme Davidov presto. On je sada na Očevom Prestolu. I onda je On rekao: "Onaj koji pobedi će sedeti sa Mnom na Moj Presto, kao što i Ja pobedih, pa sedoh na Presto Svoga Oca." Dakle, On će u Milenijumu biti Sin Davidov. Šta je to? Isti Bog sve vreme samo menja Svoju masku.

Mojoj ženi, ja sam muž.

25 Da li ste obratili pažnju kada je Sirofeničanka rekla: "Sine Davide, imaj milosti." On... Nije se opšte obazirao. Ona nije imala pravo da Ga tako zove. Ona na Njega nije imala prava kao na Sina Davidovog. On - On je Sin Davidov Jevrejima. I sada, On je došao... Ali, kada Ga je nazvala "Gospode," On je bio njen Gospod, onda je dobila ono što je tražila.

Dakle, On je samo menjao Sebe.

26 Dakle, kod svoje kuće, ja imam tri različite titule kao čovek. U mojoj kući moja žena ima prava na mene kao muža. No moja ćerka, ona nema nikakva prava na mene kao muža; ja sam joj otac. A moj mali unuk, njemu sam deda; tako da on nema pravo da me zove ocem. Ja mu nisam otac. Moj sin je njegov otac. Ja sam mu deda. No ja sam i dalje isti čovek.

A Bog, šta On čini? On menja Sebe, da bi to postao toj generaciji, da bi Sebe obznanio ljudima. I to je razlog zbog kojeg smo večeras ovde da to otkrijemo. Na koji način Bog treba da obznani Sebe ljudima u ovom vremenu? On menja Svoju masku; On menja Svoju ulogu; no On ne menja Svoj plan. On ne menja Svoju prirodu. On samo menja Svoju masku, od jedne do druge. On to čini da bi Sebe otkrio još jasnije ljudima, da bi oni mogli znati Ko je On, i šta je On.

27 U 1.-oj Poslanici Jevrejima čitamo: "Bog je u razna vremena i na razne načine govorio kroz proroke očevima, ali u ovim poslednjim danima, kroz Svoga Sina, Isusa."

Dakle, "proroci," Isus je rekao, kada je On bio ovde na zemlji, da su "oni bili bogovi. Vi ih nazivate 'bogovima,' one kojima dolazi Reč Božija. A Pismo se ne može pokvariti," Rekao je: "Kako Me onda vi možete osuditi, kada kažem da sam Božiji Sin?" Vidite?

28 Božija Reč je predana svakom dobu - ono što Ona treba biti. A Isus je bio ispunjenje svih proroštva. "U Njemu je prebivala sva punina Božanstva telesno." To je bilo u Njemu. On je bio Onaj koji je bio u Josifu. On je bio Onaj koji je bio u Iliji. On je bio Onaj koji je bio u Mojsiju. On je bio Onaj koji je bio u Davidu, jedan odbačeni kralj.

Njegovi vlastiti ljudi su Ga odbacili kao kralja. I dok je on izlazio iz predvorja, mali nesrećni momak, koji se vukao okolo, nije mu se dopadala njegova uprava, njegov sistem i on ga je pljunuo. A njegov čuvar je izvukao mač, rekavši: "Hoću li ostaviti glavu tog psa da mu i dalje bude na ramenima, kada pljuje mog kralja?"

A David, možda čak i ne znajući šta je tada radio, no on je bio pomazan. Rekao je: "Pusti ga samo. Bog mu je rekao da to čini." I on se popeo na brdo i plakao nad Jerusalimom; odbačeni kralj.

Da li ste zapazili? Nekoliko stotina godina kasnije, počeli su pljuvati Sina Davidovog, po ulicama; i bio je na brdu - istom brdu i gledao je na

I ovde sam večeras, u 1964. u Filadelfiji u Pensilvaniji, poistovećen sa istom takvom grupom, sa istim iskustvom. Moram to biti da bih bio hrišćanin. Moram biti poistovećen tamo gde se manifestuje Božija Reč. Ja sam poistovećen sa grupom koja oseća Božiji Duh.

84 Ja sam poistovećen sa grupom, koja zna da je On otkriven, koja zna da je On isti juče, danas i zauvek - i zna da Ovo nije fanatizam. "To je Isus Hrist isti juče, danas i zauvek." Ja sam poistovećen sa tom grupom večeras. A ipak, oni su nazvani grupom jeretika i običnom gomilom fanatizma, i to na račun Božije Reči. Ali "ja se ne stidim Evandjelja Isusa Hrista, jer to je Božija sila za spasenje," i ja sam jedan od njih. Ja sam sa tim živim poslanicama o kojima govorim, potvrđenima, Bog iza vela ljudskog obličja, u muškarcima i ženama. Ooo!

85 Bog se ponovo otkriva u Svom En-morfe i obznanjuje Sebe Svojim ljudima. Veliki Kralj koji je odložio Svoju slavu. "Još malo i svet Me neće više videti. Ja ću biti iza vela za njih. Ali vi ćete Me videti, jer ću Ja biti sa vama, čak i u vama, sve do svršetka; menjaću se od Lutera do Veslija, i sve dalje i dalje, iz Slave u Slavu. Ja sam i dalje isti Bog koji je živio i vraćam se nazad u originalnu slavu." Haleluja!

86 On je pocepao svaki denominacijski veo, svaki zvučni zid. Taj zvuk koji kaže: "Ooo, pa to je fanatizam," On se probio kroz to. Taj zvuk koji govori tamo napolju: "Ooo, pa ti ljudi su ludi," On se probio kroz taj veo. Da, On jeste. "Ooo, pa vi to ne možete učiniti. Vi ste ništa drugo do gomila fanatika." On se probio kroz to. "Nema takve stvari kao Božansko isceljenje." On se probio kroz to, Ooo, Bože, jer je Njegova Reč rekla da On hoće. Vi ne možete pobediti Božiju Reč.

I ovde On stoji večeras, moćni Pobednik, otkako je pocepao svaki metodistički, baptistički, prezbiterijski i svaki drugi veo. On je i večeras među Svojim ljudima, nepobeden tradicijama. Neka ljudi kažu šta god žele, i neka čine šta god žele, bilo šta što žele. Bog dolazi i probija se kroz taj zvučni zid.

87 I upamtite ovo, kažu mi kada avion uistinu probije taj zvučni zid, da onda nema ograničenja njegovoj brzini.

I ja vam kažem, kada probijete taj zid tradicija, da je: "Isus bio tamo davno i da On nije sada," kada otkrijete da je On isti juče, danas i zauvek, onda nema ograničenja onome što Bog može učiniti upravo ovde na ovom skupu i pokazati ovom svetu šta im je potrebno: ne neki svetski sajam, već svetsko probuđenje koje će ispuniti i krstiti sa prisutnošću živog Boga, en morfe koji Sebe uvija u veo ljudskog tela. Haleluja! Ja verujem u to.

Probijen je svaki zid i svaki veo, svaki veo! Ništa ne može sakriti Njegovu prisutnost. Kada ljudi postanu gladni u srcu, postoji veo koji je

Stajao sam kraj planine Sinaj i video sam munje i gromove. Jeo sam manu sa njima tamo napolju. Pio sam iz Stene. To i večeras još činim. Bio sam poistovećen s onima koji jedu manu. Bio sam poistovećen sa onima koji su pili iz Stene.

Bio sam takođe poistovećen kada je Jošua zatrubio u trubu i kada su pali zidovi Jerihona.

Bio sam u lavovskoj jami sa Danilom.

Bio sam u ognjenoj peći sa Jevrejskim mladićima.

Bio sam na gori...sa Ilijom na gori Karmel.

82 Bio sam sa Jovanom Krstiteljem pred tim kritičarima. Video sam Božiji Duh kako se spušta. Čuo sam Božiji Glas kako govori: "Ovo je Moj ljubljani Sin u kome Mi je mило nastaniti se." Da, gospodine. Sigurno da sam bio poistovećen sa njim. To je potpuno tačno.

Bio sam poistovećen tamo kraj Lazarevog groba, kada je On podigao Lazara. Bio sam poistovećen sa ženom kraj studenca, kada je On njoj rekao njene grehe. Da, sigurno.

Sigurno da sam bio poistovećen sa Njim u Njegovoj smrti. I bio sam i poistovećen sa prvim Uskrsom. Ustao sam sa Njim iz mrtvih. Ja sam poistovećen sa Njim u Njegovoj smrti.

Bio sam sa njih 120 u "gornjoj sobi". Bio sam poistovećen sa njima tamo gore. Ooo! Osećam se religiozno. O, Bože! Bio sam tamo poistovećen. Ja sam jedan od njih. Bio sam poistovećen-prepoznat. Imao sam isto iskustvo koje su i oni imali. Bio sam tamo kada se to desilo, da bih bio pravi hrišćanin. Bio sam svedok dolaska Silnog Vetra. Bio sam svedok Toga. Osetio sam Božiju silu dok je tresla. Bio sam sa njima koji su govorili jezicima. Osetio sam kako dolazi Pomazanje. Bio sam sa njima. Bio sam poistovećen-prepoznat sa njima, kada je Sveti Duh počeo da govori jezicima kroz njih.

Bio sam sa Petrom pred kritičarima u Delima Apostolskim 2., kada je propovedao veliku propoved. Bio sam poistovećen sa njim. Da, sigurno.

83 U Delima Apostolskim 4., kada su se oni skupili - bio sam sa njima, kada se tresla zgrada. Nakon molitvenog sastanka, zgrada se tresla tamo gde su oni bili. Bio sam tada tamo sa njima poistovećen.

Propovedao sam sa Pavlom na Marsovom brdu. Da, sigurno.

Bio sam sa Jovanom na ostrvu Patmos i video Njegov Drugi Dolazak.

Bio sam sa Luterom u reformaciji.

Bio sam sa Veslijem, kada je taj podstrekač opalio iz oružija, kada se podigao veliki revolt protiv Anglikanske crkve. Bio sam tamo sa njim.

Jerusalim kao odbačeni Kralj. I plakao je: "Jerusalime, koliko puta htediti da te zakrilim kao kvočka svoje piliće, ali ti nisi hteo?"

29 On nikada nije promenio Svoju prirodu, jer su Jevreji 13:8. rekli: "On je isti juče, danas i zauvek." Bog je postao telo da bi umro i otkupio nas od naših greha. Sa tom svrhom je On Sebe promenio da bude čovek.

Vidimo u Svetom Jovanu 12:20., da su Grci čuli za Njega. Dakle, ni jedan čovek Ga ne može čuti, sem ako mu srce ne gori da Ga vidi. Kao Job i proroci od davnina - svi su Ga želeli videti. I tako ovaj Grk je došao da Ga vidi. Oni su došli do Filipa, koji je bio iz Vitezde i rekli su: "Gospodine, mi bismo hteli videti Isusa."

30 Grci su želeli da Ga vide; no nisu bili u stanju da Ga vide, zato što je bio u Hramu ljudskog obličja. "Bog je bio u Hristu izmirujući svet sa Sobom." Dakle, u ovome vidimo, da Ga ti Grci nisu mogli videti.

I obratite pažnju na same Reči koje im je Isus rekao odmah nakon toga. On je rekao: "Ako zrno ne padne u zemlju i ne umre, ostaće samo." Drugim rečima, oni Ga nikada neće biti u stanju videti u promeni, u toj maski u kojoj je tada bio, zato što je bio uvijen u veo ljudskog tela. No, kada to pšenično zrno padne u zemlju, tada će roditi sve vrste rasa. On je bio poslan Jevrejima, naravno u to vreme. No to pšenično zrno je moralo pasti; Bog uvijen u veo ljudskog tela, skriven od nevernika, ali otkrio se vernicima.

31 Jovan 1:1: "U početku beše Reč, i Reč beše sa Bogom, i Bog beše Reč. I Reč postade telo i nastani se među nama, i mi smo Ga gledali kao jedinorodnog od Oca, puna milosti." Dakle, u početku beše Reč. A Reč je izražena misao.

U početku On čak nije bio Bog. Dakle, naša današnja Engleska reč bog znači "predmet proslavljanja." Kako je to konfuzno za um. Vi možete od nekoga napraviti boga. Vi možete od ma čega naćiniti boga.

Ali u Starom Zavetu u Postanku 1., "U početku Bog," reč koja je tamo bila korišćena je: "Elohim." Elohim znaći "Onaj koji postoji Samo od Sebe." Koliko se samo razlikuje reč Elohim od naše reći Bog. Elohim znaći "Onaj koji postoji Samo od Sebe."

Mi ne možemo postojati sami od sebe. Mi ne možemo biti svemogući, svesilni, svugdeprisutni, sveznajući. Sve te stvari izražava Elohim. Mi ne možemo to biti. Drvo od koga vi napravite boga ili zgrada, to nije nešto što postoji samo od sebe.

32 Tako Bog, u početku je bio Život, Jedan većan. U Njemu su bili atributi i ti atributi su postali Reći, a Reč je postala telo. Isus je bio otkupitelj. A otkupiti znaći "vratiti nazad." I ako On to mora vratiti nazad, onda oni moraju biti negde da bi bili vraćeni nazad. Dakle, vidite li, nikada

neće biti svi u stanju da to vide, zato što nisu svi ljudi bili u početku u Božijim mislima. Vidite?

33 Pogledajte sveštenike. Kada su oni videli kako On Sebe izražava tačno u skladu sa Reči, ono što je On i bio, rekli su: "To je Velzevul." To je pokazalo odakle im potiče priroda; bila je u modernom razmišljanju tog vremena.

Ali kada je mala prostitutka koju je on sreo kraj kapije, i rekao joj - izrazio je njoj Svoj Mesijanski znak rekavši joj šta je učinila. "Pa," ona je rekla: "Gospodine, vidim da si prorok. Mi znamo kada Mesija bude došao, On će nam reći sve te stvari." Ona Ga je prepoznala kao Mesiju - Pomazanika, zato što je On imao kvalifikacije po Pismu. Zar ne vidite? [Zajednica kaže: "Amen." - Urednik.] Dva komada papira su se srela. "Mi znamo kada Mesija bude došao."

34 Dakle, Bog je možda morao pomešati ovo i ono, da bi dobio odgovarajući zvuk zvona, kao topioničar. No kada se Isus okrenuo i rekao: "Ja sam Taj koji s tobom govori," nije bilo takvog izražavanja kao: "Velzevul." Ona je spustila svoju kofu i otrčala u grad govoreći: "Dodite i vidite čoveka, koji mi je rekao stvari koje sam učinila. Nije li to sam Mesija?" Vidite?

Dakle, šta je to učinilo? Pismo povezano sa iskustvom, šta joj je Isus predao, šta je to učinilo? To je načinilo Mesiju. I da li ste primetili? Njeni gresi su joj brzo bili oprošteni, zato što je ona od početka bila otkupljiva; zato što je bila u Božijim mislima u početku. Tako da je to nju otkupilo, odnosno vratilo nazad, kada je ona videla izraženo Pismo manifestovano od strane Jehove, šta je On bio - šta On jeste.

35 Dakle, kada je došao Isus - da je On došao sa porukom Noje, to ne bi delovalo. Napraviti barku i ploviti okolo, to ne bi delovalo. No, Noje je bio deo Reči. On se čudno ponašao, zato što je on bio čudan i njegova poruka je bila čudna, zato što je to bila manifestovana Reč.

On nije mogao doći ni sa Mojsijevom porukom, zato što ne bi delovao. Mojsije je bio manifestovani Bog u meri. On je bio izražena Reč za taj čas, ali Isus nije mogao doći sa tim. Biblija nikada nije rekla da će On doći na takav način.

Ali kada je On došao, izražen tačno kako je Stari Zavet rekao da će biti izražen, onda su svi oni koji su bili otkupljivi To verovali; zato što su oni bili Božije misli. Njegovi atributi koji su u početku postali telo i bili otkupljivi i bili vraćeni nazad Bogu. "Koliko Ga god primiše, njima je dao silu da se sinovi Božiji nazovu," zato što su bili otkupljivi. Oni su bili od početka, u tom izražaju.

36 Ako bi se ovde mogli zaustaviti za trenutak, ako je moguće, o tome

zahvalnost. Uzvratio sam sa zahvaljivanjem Bogu. Ako sam ja pravi Amerikanac, ja sam onda poistovećen tamo za tim stolom.

Ako sam ja pravi Amerikanac, ja sam bio poistovećen dok sam bio sa Stounvol Džeksonom.

Ako sam ja pravi Amerikanac, onda sam bio poistovećen sa Bostonskom Ti Parti, da, sigurno, kada smo odbili da imamo stvari koje prekrivaju naše oči. Pa, ja sam pravi Amerikanac. Ja sam tada s tim bio poistovećen. Da, gospodine. Ooo, Bože!

79 Zvonio sam Zvonom Slobode, prvog 4.-og Jula 1776. Ja sam zvonio Zvonom Slobode i objavio da smo nezavisni. Da bi bio pravi Amerikanac, ja sam morao to učiniti.

Ja sam bio poistovećen s njenom sramotom u revoluciji, kada se brat borio protiv brata. Moram nositi njenu sramotu, upravo isto kao što moram nositi i njenu slavu. Ako sam Amerikanac, moram to biti. Bio sam poistovećen s njom. Da, sigurno.

Bio sam poistovećen sa Gejtsburgom tamo dole, kada je Linkoln održao svoj govor. Da, sigurno.

Bio sam na Vejk Ajslandu, preko tih krvavih tela vojnika. Pojavio sam se i na Vejk Ajslandu.

Na Guam-u sam pomogao da se podigne zastava.

Ja sam pravi Amerikanac. Amen. Sve što je ona, i ja sam - i ponosim se time. Da, zaista. Svi Amerikanci su bili sve što je i ona-Amerika, ja sam još uvek to, da bih bio Amerikanac. Sve što je ona bila i ja moram biti, zato što sam ja poistovećen sa njom.

80 Isto je i sa pravim hrišćaninom, vi se morate poistovetiti-identifikovati sa tim.

Propovedao sam sa Mojsijem i rat... odnosno sa Nojem, i upozoravao sam ljude o dolazećem sudu; da bih bio pravi hrišćanin.

Bio sam sa Mojsijem kraj Goruće Kupine. Video sam Vatrene Stub. Video sam Njegovu Slavu. Bio sam sa Mojsijem u pustinji, da bih bio hrišćanin. Moram biti poistovećen sa svim što je bio Bog - da bih bio hrišćanin. Video sam Njegovu slavu. Čuo sam Njegov Glas. Nemojte to pokušati sada objašnjavajući udaljiti od mene, jer sam ja bio tamo. Ja znam o čemu govorim. Video sam šta se desilo. Da, Gospodine.

81 Bio sam kraj Crvenog mora kada sam video Božijeg Duha, kako je sišao dole i razdelio vodu; ne preko gomile trske, što oni danas pokušavaju da kažu, već kroz more duboko oko trideset metara. Video sam Božijeg Duha. Hodao sam sa Mojsijem kroz to suvo dno preko Crvenog mora.

75 Kada dobijem Duh Kompozitora, tu originalnu Božiju silu, kojom Biblija kaže "Da su ljudi od davnina bili pokrenuti da napišu ovu Bibliju," videćete ta dva Kineska papirića kako se uklapaju jedno u drugo, upravo kao što će Božija Biblija i vernik biti uklopljeni jedno u drugo, zato što su oni oboje u istom Duhu. Oni su oboje ista stvar. Oni se uklapaju baš tačno. Ono što je nama danas potrebno su dirigenti, tako je, nazad u Reč, vratite se nazad i verujte upravo kao što je tamo rečeno. Onda vidite samog Boga. To je otkrivanje. Drama postaje stvarna.

76 Danas oni kažu: "Pa, On je istorijski Bog. Mi znamo da je On prešao Crveno more. On je sve to učinio. On je bio u samoj peći sa Jevrejskom decom." Kakve koristi od Boga istorije, zar ne, ako On i danas nije isti? Čovek uvek proslavlja Boga za ono što je On učinio i razmišlja o onome šta će On učiniti, a ignoriše ono šta On čini. To je upravo u čoveku da tako čini. I isto je i danas, moja braćo. To je potpuno ista stvar. O, Bože!

Vratimo se nazad i učinimo da ta sinfonijska ispravno svira, da to i svet može videti. Isus je rekao: "Kada budem podignut sa ove zemlje, sve ljude ću privući k Sebi." A "On je isti juče, danas, i zauvek."

Neka dirigenti uđu u ispravan Duh sa muzičarima i Kompozitorom, i sve će biti u redu. Onda mi nećemo nagađati u vezi toga, onda smo mi sa Njim poistovećeni - identifikovani. U poslanici Jevrejima 13:8. je rečeno: "On je isti juče, danas i zauvek."

77 Mi smo poistovećeni - identifikovani sa Njim u Delima Apostolskim 2. Mi smo poistovećeni sa njima, istim krštenjem, ista stvar. Sve što je On tada bio i sve što On jeste - i mi smo. To je tačno.

Upravo, ako bih ja želeo biti pravi Amerikanac, ja bih se morao poistovetiti sa svim što je ona (Amerika) bila, i sa svim što ona jeste. Ja bih se morao poistovetiti sa tim, ako sam ja pravi Amerikanac.

Ako sam ja pravi Amerikanac, onda sam se ja iskrcio na Plajmout Roku. Amen. Ja sam to učinio, ako sam Amerikanac. Tako ste i vi; vi ste se iskrcali na Plajmout Roku sa očevima hodočasnicima. Na Plajmout Roku, gde su se oni iskrcali, ja sam bio sa njima; tako ste i vi tamo bili, svako od vas.

78 Ja sam jahao sa Polom Reverom, upravo niz put da bih upozorio o opasnosti. To je potpuno tačno.

Upravo ovde dole u Veli Fordžu, ja sam prešao hladnu reku Deliver sa grupom vojnika, od kojih polovina na sebi nije imala cipele. Molio sam se cele noći sa Džordžom Vašingtonom, bosonog. Prešao sam preko reke Deliver sa vizijom u svom srcu. Mi smo Amerikanci. Da, gospodine. U Veli Fordžu, sigurno sam to učinio.

Ja sam uzvratilo zahvalnošću sa originalnim očevima koji su odavali

večeras razmišljati, o Poruci ovog časa, izraženim Jehovinim mislima. "Pre postanka sveta," rečeno nam je da su nam "imena bila upisana u Jagnjetovu Knjigu Života." Dakle, možemo videti obe strane, kao što sam to najpre rekao, zašto je jedan čudan drugome. To mora biti na taj način. Uvek je bilo. Uvek je tako bilo; i uvek će tako i biti. "On je bio Reč. I Reč je postala telo i nastanila se među nama."

37 Dakle, Bog u... davno u danima Starog Zaveta, vidimo da nakon što se pojavio Svojim ljudima u različitim oblicima, da je On sebe uvio u veo iz stare kože jazavca. Bog se skrivao iza kože jazavca, na Svom prestolu milosti. Mi vidimo kada je Solomon posvećivao Hram Gospodu, i te jazavičije kože su tamo visile, taj veo - kako je On tamo ušao kao Vatrene Stub i kao Oblak, i sišao dole iza kože i sakrio Sebe od spoljašnjeg sveta u veo. Ali Izrael je znao po veri, da je On bio tamo. Oni su znali da je On bio tamo, bez obzira šta bi ma ko iz Paganskog sveta imao da kaže. On je bio sakriven od nevernika. Ali vernik je kroz veru znao, da je On bio tamo nazad. Oni su imali milost. I On je bio na Svom prestolu milosti, što je bila velika tajna.

38 Zna li, da je u Starom Zavetu ulazak iza te kože značilo smrt. Onda je ulazak u Njegovu slavu značilo smrt. A sada je smrt ostati izvan Njegove slave. To se naravno desilo, kada je veo bio poderan na Golgoti, kada je taj veo bio poderan, - stari veo. A sada ostati izvan Njegove Prisutnosti je smrt. A tada je ulazak u Njegovu Prisutnost značila smrt. Vidite? To se izmenilo i vi morate naći u Pismu - da vidite u kom danu živimo.

39 Dakle, kada je veo bio poderan na Golgoti, Sedište Milosti se moglo jasno videti. (No, šta se desilo? Ono je visilo na Golgoti, obliveno Krvlju.) Kao što su oni uzimali krv iz godine u godinu, da bi čistili svetilište i škropili sedište milosti; tamo je Bog, sa Svojim silnim udarcem svetlosne sile, poderao stari kožni veo od vrha prema dnu i Sedište Milosti se jasno moglo videti.

Istinsko Jagnje Božije je visilo jasno vidljivo na Golgoti, pravo Sedište Milosti, kada je Sam Bog lično isplatio cenu i postao jedan od nas, manifestujući Sebe kao čovek, da bi upoznao nas i da mi upoznamo Njega. Sedište Milosti bilo je jasno vidljivo celom Izraelu tog dana Žrtve pomirnice.

40 No avaj, tradicije crkvenih otaca koje su imali u tom danu, njihovim tradicijama, velom su sakrili pravo Sedište Milosti od ljudi. Da su poznavali Pismo, svaki komadić bi se uklopio kao kod Kineskih ceduljica. Starozavetno proroštvo bi bilo ispunjeno, i bilo je. I da su bili učeni prema Pismu, videli bi Sedište Milosti. Kao što je Mojsije ovde rekao, da su do današnjeg dana prekriveni velom. To je i dalje preko njihovih srca. Oni To

ne vide.

41 No, On je bio Bog, ta patnja i Žrtva pomirnica. On je bio originalno Sedište Milosti jasno i vidljivo predstavljeno. Kao što mi to pevamo u pesmi:

Gle! Pogledaj Ga jasno-vidljivog,
Tamo je On, moćni pobednik,
Pošto je poderao veo na dva dela.

Vidite, On je došao, to Sedište Milosti, koje je visilo jasno-vidljivo predstavljeno pred zbornicom. Ali oni, budući vođeni popularnim mišljenjem...

Dakle, vi muškarci i žene, i delegati ovog skupa, želim ovo reći bez da gledam ko je ko. Ali, po današnjem viđenju, u viđenju onoga zbog čega smo mi ovde večeras, plašim se da su tradicije otaca, crkvenih otaca, Ovo sakrile od mnogih ljudi. Pošto je Sveti Duh došao u ovim poslednjim danima, kao što je prorokovano, a veo je bio poderan; previše ljudi pokušavaju da se oslone na tradicije svojih otaca. I to je razlog što oni ne mogu videti tu ekstremnu radost i mir, - stvari koje crkva danas ima. No ipak, to je jasno vidljivo predstavljeno onima koji to veruju.

On je sakrio Reč, obećanu Reč za ovaj dan.

42 Dakle, tradicije su načinile veo. Rekli su da su dani čudesa prošli. Jedan čovek je razgovarao sa mnom, jedan fini, kulturni džentlmen iz Tusona u Arizoni, gde sada živim. Imao sam skup u Ramadi. I govorili smo na skupu Poslovnih Ljudi, gde je Gospod Isus bio prisutan i učinio velike stvari. I taj hrišćanski džentlmen mi je prišao i rekao je... Propovednik u crkvi, jedan fin čovek, rekao je: "Brate Branham, ti pokušavaš ljudima predstaviti apostolsko doba," rekao je: "a apostolsko doba je prošlo."

A ja sam rekao: "Molim te moj brate, pokaži mi u Pismu, kada je prošlo apostolsko doba." Rekao sam: "Apostolsko doba je počelo na dan Pentekosta i ono je... Petar je rekao na dan Pentekosta: 'Obećanje je dano vama i vašoj deci i onima koji su daleko, koliko god će ih pozvati naš Gospod Bog.' Pa kada je to prestalo? Ako Bog još uvek poziva, onda je apostolsko doba još uvek u toku."

43 I tako, to je mesto gde ljudi pokušavaju da zaslepe mnogo ljudi, tradicijama svojih starešina, kao što je to bilo i tada. Vi ste propustili videti zašto su ljudi bili ushićeni i oduševljeni. I ovi skupovi su toliko čudni, toliko neobični drugim ljudima, zato što vide da oni prolaze kroz te barijere. Oni prolaze kroz te velove u Božiju prisutnost, gde oni vide manifestovano obećanje za ovaj čas, kako se manifestuje pred ljudima. Oni vide šta je Bog obećao.

odigrali u simbolima i sve ostalo. I svako ko zna tu priču, čita se komad sa papira, i sluša se sinfonija, kako se ona odigrava - ta drama, dok teče; pa oni bi znali kada nastupa svaka promena. Oni bi to mogli ovde pogledati i videti promenu.

No sada, šta bi se desilo ako bi kompozitor nešto napisao a mi uočimo da to nije odigrano upravo na taj način? Nalazimo tada da se tamo nešto desilo. Nešto tamo nedostaje, kada ih vidimo. Onaj koji je to komponovao, sastavio to i sve to ispisao, a onda sinfonija to svira, i svira pogrešne note. Tu je onda nešto pogrešno. Dirigent je pokazao pogrešan pokret. Vidite?

72 I to je ono što je danas pogrešno, moja luteranska braćo, moja baptistička braćo, moja pentekostalna braćo. I sva moja braćo iz raznoraznih denominacija, u tome je stvar. Vidite? Vi pokušavate svirati note koje bi se svirale tamo nazad u Luterovim danima, ili Veslijevim, nešto kao to, kada u stvari, muzička stranica ovde pokazuje da je to jedno drugo doba. Vidite? Vidite? Vidite? Mi ne možemo živeti u Luterovom svetlu; on je bio reformator. Mi cenimo njegov deo, no mi smo to već odsvirali. Mi smo sada skroz ovde, pri kraju Knjige. Vidite? Mi ne možemo To odsvirati na taj način.

73 Dakle, jedino kako ćete vi to ikada biti u stanju da učinite, moj brate, je ovako. I braćo po svetlu, mogao bih reći po raznim delovima sveta, postoji samo jedan način za to - da taj dirigent to učini. On mora ući u isti Duh u kojem je bio i Kompozitor; i onda on To ima. I kada je Crkva, sama sinfonija, pošto svet očekuju te znake i čuda; kada Crkva i Kompozitor i dirigent, kada svi dođu u Duh Kompozitora.

74 Onda kada oni kažu: "Dani čudesa su prošli," to nije sviranje po ispravnim notama.

Ali kada se dođe do ispravnog dirigovanja i pravog Duha Toga; a kako ćete to učiniti dok ne dođe Duh Kompozitora? Amen. Onda kada kažete: "Dani čudesa nikada nisu prošli." Sinfonija poviče: "Amen." Kada odsviramo ovako: "Isus Hrist isti juče, danas i zauvek." Sinfonija poviče: "Amen." "Primićete silu kada Sveti Duh siđe na vas." Sinfonija poviče: "Amen. Ja to imam!" Onda nema više pitanja u vezi toga. Onda je cela sinfonija u pravoj harmoniji sa Reči. To će...[Brat Branham to ilustruje tapšanjem - Urednik.] To je to. Oh! To je veličanstvena stvar. Dirigent i Kompozitor moraju biti u istom Duhu. I tako moraju i muzičari biti u istom Duhu, da bi sve to odsvirali. A svet se pita šta se to dešava.

O komunizmu o kojem govore; razboleo sam se od njihovih priča i od svih tih integracija i svega ostalog, i segregacije. Ooo, milosti! Sve te gluposti, kada je dolazak Gospodnji na dohvat ruke, svira se po pogrešnim notama. Bojim se da je dirigent... Da su dirigenti izašli iz Duha Kompozitora.

proizvesti beskvasni hleb, Manu, koja se jedino daje ljudima koji su odvojeni. Jedino ko je može jesti, kome je odobreno da je jede, to su ljudi kojima je to dopušteno i To poznaju. Pavle je ovde rekao: "Menjamo se iz slave u slavu." Vidite li, to se konačno vraća svojoj originalnoj slavi.

69 To je upravo kao seme jutarnje slave. Seme jednog cveta, ono pada na tlo. Seme kukuruza padne na tlo. I šta se prvo dešava? Ono proklija i postaje mala mladica. A potom to ide u kićanku. A iz kićanke se vraća nazad u originalno seme.

Dakle, to je potpuno isto što je i crkva učinila. To je došlo od Lutera, Veslija i sada ide nazad u originalno seme, nazad u svoju originalnu slavu, nazad u slavu u kojoj je bila u početku. Sin koji se pojavio na istoku, je isti Sin koji manifestuje istu stvar i na zapadu, menjajući se iz Slave u Slavu. To se menjalo dole iz pagana pa do Lutera; pa od Lutera u Veslija; od Veslija u Pentekost; i dalje i dalje, menjajući se iz Slave u Slavu, proizvodeći skrivenu Manu.

I sada to sazreva, da bi vratilo Njega nazad, upravo kao što je On bio u početku, Njegova ista služba; isti Isus, ista sila, isti Sveti Duh. Onaj isti koji je sišao dole na Dan Pentekosta je isti Sveti Duh manifestovan i danas: iz Slave, u Slavu, pa u Slavu. I nazad ka svom originalnom Semenu sa krštenjem u Svetom Duhu; sa istim znacima, istim čudesima, istim krštenjem; istom vrstom ljudi, koji se ponašaju na isti način, sa istom silom, i istom senzacijom. To je iz Slave u Slavu. A sledeće će biti, "promena iz ove Slave u telo kao što je Njegovo Vlastito proslavljeno Telo, u kojem ćemo Ga mi videti." Abraham je video isto.

70 Dakle, obratite pažnju. Mi vidimo kako je to bilo promenjeno. Od Golgote, mi smo pozvani da imamo udela u Njegovoj slavi. Dakle, u 1.-oj Poslanici Korinćanima 12: "Mi smo kršteni u Njegovo Telo. Jednim Duhom svi smo kršteni." Ne "vodom." "Jednim Duhom smo kršteni." Tako je, dakle, i onda mi postajemo deo Njega.

Nadam se da vas ne držim previše dugo. [Zajednica kaže: "Ne." - Urednik.] Vidite? Nadam se da ne.

Ali to je baš kao jedna velika sinfonija koja je u toku, ili jedna drama koja je u toku.

Ja ne znam previše o sinfonijama i dramama. No ja sam posmatrao jedan komad... Pričao sam o "Karmenu", kada su moja ćerka i ostali igrali taj komad. Imali su ulogu u toj sinfoniji, u "Karmen". Oni su glumili. A i muzika je svirala istu stvar.

Tako je to kada ste kršteni Svetim Duhom u Hrista.

71 Dakle, vidite, mnogi od vas su čitali ili čuli priču o velikom Ruskom kompozitoru koji je komponovao "Petar i Vuk". I kako su oni to samo

44 U Joilu 2:28, On je obećao da će "u ovim poslednjim danima biti izlivena pozna kiša-dažd na ljude." Mislim da se tu koristi Grčka reč kenos što znači da je On "ispraznio" Sebe. Ne na način kako bi mi to rekli, da je nešto bilo unutar nekoga i da je on to ispraznio. Već On je Sebe izlio.

On je promenio Svoj en morfe. On se promenio iz onoga što je On bio, u ono što On jeste. On nikada ne menja Svoju prirodu. Na Dan Pentekosta, On je Sebe promenio iz Sina Čovečijeg u Božijeg Sina. On je došao, ne, sa ljudima. On je došao u ljude, vidite, isti Bog, da dalje sprovede Svoju službu, kroz ovo veliko doba.

45 On je prorokovao u Bibliji, "Da će nastupiti dan kada neće biti ni dan ni noć, već će u večernje vreme biti Svetlo." Dakle, što se tiče Sunca - geografski, ono izlazi na istoku i zalazi na zapadu. I to je isto Sunce sve vreme. Dakle, kada je Sin, S-i-n, otkrio Sebe u manifestaciji obećane Reči Izraelu, ljudima istoka...

Mi smo imali mračan dan. Mi smo u danima reformacije imali dovoljno svetla i tako to, da napravimo crkve i denominacije, i da im se priključimo; dolazili smo i ljubili bebe; venčavali i sahranjivali, i tako dalje; i živeli u crkvi.

Ali u večernje vreme "biće Svetlo," On je rekao: "u večernje vreme." I ni jedan citat Pisma se ne može pokvariti. I isti Sin koji je Sebe izlio, kenos, na Dan Pentekosta, obećao je da će raditi istu stvar i u večernje vreme. Vidite? To je po obećanju.

Spojte etiketu. Gledajte šta se dešava i pogledajte šta je On obećao, onda možete videti gde smo mi. Uklopite stvari. Možete videti otkrivenje ovog Velikana. Tradicije su ponovo zaslepile ljude za ove velike stvari koje su bile prorokovane.

46 Kada je Mojsije sišao sa planine, koja je bila u plamenu, kako divna slika!

Mojsije je sišao dole u Egipat i rekao crkvenim očevima da ga je posetio Gospod Bog po Imenu "JA JESAM." To Ime je u sadašnjosti, ne: "Ja sam bio, ja ću biti." Već "JA JESAM," uvek isti, isti juče danas i zauvek. On je sadašnje vreme. On...To se podudara sa Poslanicom Jevrejima 13:8, "Isus Hrist isti juče, danas i zauvek."

47 "To je još uvek prorokovana Reč. I zajednica se treba poravnati sa Reči, sa iskustvom ovoga dana..." Reformatori su to imali, Ooo, ali ovo je drugi dan. Pogledajte u kom danu mi živimo. Upravo kao što On nije mogao doći u danima kada je On došao na zemlju, na način na koji je došao Mojsije ili neko od drugih proroka; to nije bilo tako prorokovano. I u ovim poslednjim danima prorokovano je, da će to doći na ovaj način. To nije moglo doći u obliku Luterovog probuđenja. To nije moglo doći u obliku

Veslijevog probuđenja. Ovo je čas obnove. Ovo je vreme kada se to mora vratiti originalnoj svetlosti Sina, tom originalu.

Oh, kako bi mogli samo izlagati razne delove iz Pisma u vezi toga! A vi teolozi, od kog ste vi dela sveta, vi znate da je To istina. To je obećanje. To je ono što čini od ljudi takve čudake. To je ono što ih čini čudacima, kako ih vi zovete. To je zato što oni...to je...Veo tradicija je bio uklonjen, i oni To vide. On je isti juče, danas i zauvek. To je - to je Božije obećanje i mi ne možemo ići protiv toga, jer se Pismo ne može pokvariti. Da. Videli smo da je On to obećao. On je ispraznio Sebe u Svoje ljude. I On je isti juče, danas i zauvek.

48 Mojsije, nakon što je sišao u Egipat i to objavio, onda je Otac potvrdio njegovu poruku, tako što je sišao na Planinu Sinaj u istom Vatrenom Stubu i zapalio planinu. Da li smo obratili pažnju? Onaj kome je On dao obećanje, On ga je poslao sa Reči. On je imao zapovesti. I da bi imao tu zapovest on je morao...Zapovesti su bile Reč. A Reč tada još nije dolazila ljudima. Tako da Reč uvek dolazi proroku, a on je bio prorok za taj čas.

Kao što je Isus bio Reč. Jovan je bio prorok. A Isus mu je došao u vodu, zato što Reč uvek najpre dolazi proroku, bez greške. Vidite? Reč im dolazi.

49 Tako Mojsije; Reč mu je došla, te zapovesti. I on ih je imao. Dakle, zašto? Pre nego što je Reč bila predana i bila objavljena, Mojsije je morao prekriti velom svoje lice, jer Reč još nije bila manifestovana u celini. Oni su znali da se nešto desilo, ali oni nisu znali šta je to bilo, munje i gromovi. Sve dok nisu rekli: "Neka govori Mojsije a ne Bog."

A Bog je rekao: "Pa, učiniću tako. Od sada pa nadalje neću se ovako pojavljivati. Slaću im proroke. Tako on će...Govoriću kroz Svog proroka."

50 Dakle, ako je Mojsije sa prirodnim zakonom, (kao što nam je Pavle u 2.-oj Poslanici Korinćanima to otkrio), morao prekriti velom svoje lice sa prirodnim velom, koliko će onda tek duhovno biti slavniije i biti prekriveno velom za nevernika, pre nego se to manifestuje pred njima. Koliko će tek više oni to nazivati...Mojsije je bio jedan čudak. Koliko će tek više vas oni nazivati, koji ste prošli kroz veo i ušli u Vatrene Stub i izašli napolje sa blagoslovima! I sada ste vi uvijeni u veo. Ljudi to ne mogu videti. Oni To ne mogu razumeti.

"Ako je prirodno bilo slavno, koliko će tek više biti duhovno! Ako je prirodno bilo slavno, što je imalo svoj kraj, koliko će tek biti slavno ovo čemu nema kraja!"

51 No, To je i dalje uvijeno u veo. To nije prekriveno velom verniku, već neverniku. On to ne može videti. Bog se uvek skriva velom od nevernika. Skrivaju Ga tradicije. Kao što su to činili tada, oni to čine i danas.

šatoru iza Njega.

A Isus je rekao: "Kao što je bilo u danima Sodome, tako će biti i u dolasku Sina Čovečijeg." Božanstvo ponovo uvijeno u veo ljudskog tela! Dakle, upamtite, Isus nije rekao: "Kada se Sin Božiji javi - otkrije." U Luki u 17.-oj glavi, mislim da je tamo, oko 20.-og, 21.-vi stih, negde otprilike tamo, On je rekao: "Kada se javi-otkrije Sin Čovečiji." Sin Čovečiji ponovo u Crkvi, otkriven ponovo u ljudskim bićima; ne Sin Božiji, već ponovo Sin Čovečiji, ponovo u Svojoj Crkvi u poslednjim danima. Mi vidimo da je On to obećao u Božijim obećanjima.

66 Primetili smo još nešto u Starom Zavetu. Imam citat Pisma iz Izlaska. Čemu je služila stara koža od jazavca? Ona je sakrila Božiju slavu od ljudi. Jazavičija koža; čak i ti ljudi nisu mogli videti, zato što Ga je to skrivalo. Koža je bila... Božija slava je bila iza kože.

I sada je Božija slava iza vaše kože. Tako je. Tradicije To ne vide. To je unutar vela gde je bila Njegova Reč.

67 Šta je bilo unutra iza kože, tamo nazad, iza tih starih koža jazavaca?

U "čemu nije bilo lepote da bismo To poželeli?" I kada je To postalo telo i nastanilo se među nas, i dalje nije bilo lepote na Njemu da bismo Ga poželeli."

I danas, ista stvar je i danas. Nema ničega u čoveku ili ženi, što bi ste mogli poželeti. Već to je ono što je unutra ovde iza. To je ono šta to jeste. "Pa," kažete: "momak koga poznajem bio je pijanica. On je radio to." Ne marim šta je radio. Već šta je skriveno iza te kože? Ono što se nalazi tamo iza, to je ono što se računa. To je ono za čega su ljudi slepi. Koža zaslepljuje ljude. Vidite? Oni kažu: "Sećam se kada je ta žena bila takva." Znam šta je ona činila, ali šta je sada? Vidite?

Te kože, koje su nekada bile na jazavcu, ali sada skrivaju Božiju slavu, - udomila se tamo pozadi. To je bilo na životinji, ali sada predstavlja dom za Božiju slavu.

I tako i vaša koža može večeras biti promenjena, da bi postala mesto Božijeg doma; Bog koji prebiva u ljudskosti.

68 Pogledajte. Te stare jazavičije kože, mi vidimo, da je iza njih bio...Da je tamo unutra bila Reč. I ta Reč, tamo je takođe bila beskvasni hleb. Kovčeg je bio poštropljen. I šta je to bilo? Šekinova Slava je bila tamo unutra.

Dakle, Reč je Seme, i Ono ne može da donese od svoje vrste, dok Ga sunce ne obasja. Sunce mora da zasija nad semenom, da bio Ono donosilo rod, da bi proizvelo rod. I to je jedini način. Vi uzimate Reč, vidite, uzmete Božiju Reč u svoje srce i ulazite u Šekinovu Slavu. I kada vi to činite, To će

je upravo sada došla na um. Da se jedno veće podigla oluja, a majka je rekla junioru, rekla je: "A sada, idi gore uz stepenice sine i lezi u krevet."

Rekao je: "Mama, ja se plašim," rekao je.

"Neće ti ništa nauditi. Idi gore i lezi u krevet."

Mali junior je tamo legao, a munje su sevale oko prozora. A mališan je postao toliko nervozan, da je prekrpio glavu jorganom a i dalje je mogao čuti sevanje - odnosno da vidi sevanje munja na prozoru i da čuje udar groma. Tako da je rekao: "Mama!"

Ona je rekla: "Šta želiš, juniore?"

Rekao je: "Popni se gore i spavaj sa mnom."

I tako se ona popela uz stepenice, kao što bi to učinila svaka dobra i odana majka. Ona se popela i uzela je malog juniora u naručje i rekla: "Juniore, majka želi da popriča s tobom za trenutak."

Rekao je: "U redu mama."

Rekla je: "Dakle, mora da ti ovo bude na umu. Mi neprestano idemo u crkvu. Čitamo Bibliju. Molimo se. Mi smo hrišćanska porodica. Mi verujemo u Boga." I rekla je: "Mi verujemo da je u olujama ili šta god da se dešava, da je Bog naša zaštita."

On je rekao: "Mama, i ja verujem u sve to." "No," rekao je: "kada je sevanje tako blizu," rekao je: "ja želim Boga sa kožom na sebi."

Tako, ja mislim, ne samo junior, već da se svi mi tako osećamo. Kada se skupimo, kada se molimo jedni za druge, želimo Boga sa kožom na Sebi.

64 I mi ovde vidimo, da je Bog uvek imao kožu na Sebi. Kada Ga je Mojsije video, On je imao kožu na Sebi; izgledao je kao čovek. Kada je Bog bio iza zavesa, imao je kožu na Sebi. I Bog večeras, u Svojoj Crkvi, uvijen je u veo Svoje Crkve sa kožom na Sebi. On je još uvek isti Bog i večeras. Mi to vidimo.

No, kao i uvek, kožni veo je ono za čega se kače tradicije. Oni upravo ne mogu verovati da je to Bog koji čini da se ti ljudi tako ponašaju. Vidite? To je zato što je Bog uvijen u veo Svoje Crkve, u koži, sa kožom na Sebi. Tako je. On je skriven od nevernika a otkriven verniku. Da, gospodine.

65 Dakle, kada se njihov tradicionalni veo, tradicija starešina i Reči, kada se prodre kroz njega, oh, pa naravno, danas se on jasno može videti, mi Ga vidimo, Božanstvo je ponovo u velu ljudskog tela. Tako kaže Jevrejima 1.

A takođe i u Postanaku 18. Upamtite da je Bog bio čovek koji je bio tamo, jeo je, i razgovarao sa Abrahamom i rekao je šta je Sara radila u

Danas mi imamo duhovni veo, tamo gde je nekada bio prirodni veo. Potvrđeno od proroka sa pisanom Rečju, jednog koji prorokuje, neko ko dolazi sa Pisanom Rečju, da je učini jasnom.

Oni su znali da je Reč bila tamo, ali nisu znali šta je Ona značila. No, Mojsije je To učinio jasnim. On je rekao: "Zapovest kaže Ovo, i evo zašto." On je To načinio jasnim. Ali pre nego što je To postalo jasno, bilo je prekriveno velom.

52 Tako je to i danas, prekriveno je velom, dok To ne postane otkriveno i bude jasno ljudima. Bog, silni Bog - uvijen u veo ljudskog tela - ta Reč. Obratite pažnju. Dakle, nalazimo, da je To bilo skriveno neverniku ali je bilo otkriveno verniku.

Obratite pažnju, sam Mojsije je morao ući u taj Vatrene Stub. Niko nije mogao ići s njim. To nije bilo...to...Šta nam to govori? Da vi u to ne dolazite ako se priključite pentekostalnoj grupi. Vidite? On To nikada nije otkrio grupi. On je To otkrio pojedincu. I tako je i danas. Kažete: "Ja pripadam crkvi. Ja pripadam tome." Ali to neće delovati. Vidite?

I, ako bi ma ko pokušao slediti Mojsija da bi to imitirao, bila bi to smrt. Tako je to i danas, to je duhovna smrt ako to pokušate imitirati. To je ono što je...

53 I večeras, mi dospevamo do toga, da se javljaju među grupama telesni imitatori; neko pokušava da se ponaša po Tome, a živi jedan drugačiji život; može da pije, može da puši, a žene mogu da žive skoro - skoro kako god to požele i da budu poput sveta, da ostanu kući, i da gledaju televiziju, i stvari ovog sveta, a i dalje sebe nazivaju pentekostalcima. Oni pokušavaju imitirati originalnu stvar. To im još uvek nije bilo uopšte otkriveno. Kada je To otkriveno, to je veličanstveno i nešto iznosi napolje iz vas te stvari kada uđete Tamo unutra. Vi postajete veo. To je... To upravo neće delovati. A imitirati bi bila smrt.

54 Mojsijev veo; on je ljudima bio Živa Reč. I danas, ljudi koji su prekriveni velom su ista stvar. "Oni su pisane poslanice, čitane od svih ljudi." Ne neke nove poslanice; već poslanice koje su bile napisane, postaju manifestovane. To su oni koji veruju Reč i u obećanje za ovaj dan, kada Bog izliva Svoga Duha na svako telo, i to su pisane poslanice. I kada osoba pokušava da to telesno imitira, to se okrene protiv nje. Vaš život pokazuje šta ste.

55 Jednom je bio jedan dečak, on je upao u neku nevolju. On je bio dobar dečak, no on je dospeo na sud. A sudija je rekao: "Ja nalazim da si kriv. Moram te kazniti zatvorom."

I on je rekao: "Ja želim sam preuzeti svoj slučaj." Rekao je: "Ja želim da se pozovem na svoj sopstveni dosije."

On je rekao: "Tebi ne treba dosije. Tvoj dosije je ono što te osuđuje."

A tako je to i danas, razlog što crkva nije napredna kako bi trebala. To je zbog njenog dosijea. On je lažan. Moramo postati još posvećeniji. Moramo verovati svaku Božiju Reč. Moramo tražiti dok nam Reč ne postane stvarna. Vidite? Vidite? Dosije je ono što nas sprečava da uđemo unutra.

56 Ali, jednom, da bi se izvukao iz te omče, na tom istom sudu, dečak nije imao novca. On to nije mogao platiti. Kazna je bila teška na hiljade dolara. No, on je imao velikog brata koji je došao i to isplatio.

Dakle, i mi imamo velikog Brata, Isusa, Sina Božijeg. I On je došao da to isplati za nas. Ako ćemo samo verovati i ako budemo u stanju da uđemo iza vela zajedno sa Njim. Kao što je On naš Mojsije. Isus je naš Mojsije ovog dana. Ono što je bilo iza Mojsijevog vela, je bila Živa Reč za ljude. Danas Isus iza vela, je Živa Reč ljudima, to je Isus u Crkvi. Sveti Duh, Sin Božiji u ljudima, otkrivajući Svoju obećanu Reč za ovaj dan, i čini da Ona bude baš takva. Isto je i sada.

I upamtite, Mojsije je učinio to i manifestovao je to, ali ne za ceo svet, već za ljude u izlasku, samo jednoj klasi ljudi, to su bili oni koji su izašli napolje iz tog izla...u tom izlasku.

I danas, Sveti Duh, u lice ljudima koji govore: "Božansko isceljenje nije u redu." Kada sam se savetovao...

57 Jedan lekar me je nedavno nazvao, u vezi jedne male dame, Oh, bilo je četiri - pet slučajeva koji su tamo ležali, upravo pred smrt, imali su samo sate života pred sobom, ali Sveti Duh ih je iscelio. Doktor sa nevericom; rekao je: "Kako je to moguće? Pa," rekao je: "Ja - ja... To je moj pacijent."

Rekao sam: "Bio je. Ali sada je Božiji. On je sada Njegov podanik." Vidite?

I tako, vidite, stvar je u tome, da Bog poziva na jedan izlazak, da se izađe iza telesne zavese, onih koji pokušavaju to imitirati, koji pokušavaju da se pridruže crkvi; ne samo metodisti, baptisti i prezbiterijani, već i pentekostalne crkve. To je jedan individualni odnos. To ste vi i Bog. Vi morate ući unutra, ne vaša grupa, ne vaša crkva, ne vaš pastir, već ste vi ti koji trebate ući.

58 Želim da primetite još jednu Mojsijevu karakteristiku, kada je izašao napolje. A ipak, budući prorok i veliki čovek kakav je bio, kada je izašao napolje sa Rečju, ljudi su videli da je bio promenjen. Nešto mu se desilo. Kada je izašao sa potvrđenom Rečju za taj čas, sa zapovestima, bio je promenjena osoba.

I takvi ćete i vi biti, kada obiđete ljudski veo koji bi se smejaio na skupove kao što je ovaj; tog čoveka koji bi se spoticao o Božansko isceljenje i rekao: "Dani čudesa su prošli." Vi ste se odvojili od tog ljudskog vela, tog tradicionalnog vela i svako će znati da vam se nešto desilo.

59 Kao naš cenjeni Brat Džim Braun. Zamišljam da većina prezbitarijanaca zna da mu se nešto desilo, zato što je on prošao kroz tradicionalni veo. On je video nešto u ljudima što ga je privuklo i on je doša kroz veo.

Dakle, vi, kada vi dođete od one strane vela, onda ćete biti u potpunosti pred očima ljudi i oni će moći da vide da vam se nešto desilo. Reč uvijena u veo za nevernika, ali jasno viđena od strane vernika: "Isus Hrist isti juče, danas i zauvek."

60 Onda, to je bio Bog. U tim danima, bio je to Bog u Čoveku, Njegovom Sinu, Isusu Hristu. Mi to verujemo. Ne samo jedan prorok, i ne samo jedan običan čovek, obično ljudsko biće. Bio je to Bog u Hristu; Bog u čoveku; punina Božanstva telesno u jednom čoveku. Bog u čoveku!

Sada je to Bog u čoveku, punina Boga u Božanstvu, telesno u Njegovoj celoj Crkvi, manifestujući Sebe, ispunjavajući Svoju Reč.

61 Dakle, vidimo, da je Bog u svim dobima imao kožu na Sebi. On, Bog, bio je skriven iza vela.

To me podseća na jednu malu priču koja se desila dole na jugu. Bio je tamo jedan hrišćanski dom. I u tom hrišćanskom domu su verovali u Boga, i mislili su da ih je Bog čuvao od svih nevolja. Što je On i činio. Imali su jednog malog juniora, jedan mali dečak oko sedam do osam godina star. I on je pohađao nedeljnu školu i bio je jedno veoma fino malo dete. Ali se plašio od oluje, a posebno kada su sevale munje.

62 Ovo sam nedavno ispričao jednom čoveku, kada je taj mali naslov izašao o tom čoveku kako je isceljen, taj isti propovednik je rekao: "Ti od sebe praviš Boga, Brate Branham."

Dakle, on je bio kritičar, tako da sam pomislio da ću upravo pustiti - da malo to objasnim. Ne da bi nekog povredio, znate već, već samo...Rekao sam: "Da li je to previše daleko od Pisma da je to tako." Vidite? Rekao sam: "Ne, nije," rekao sam: "zato što je Isus nazvao proroke 'bogovima.' Razumeš? Tako je, 'Bog.'"

A oni su rekli: "Pa, vi pokušavate zauzeti Božije mesto." Ni to nije tako daleko od istine. To je upravo ono što jeste. To je tačno. Bog objavljen u telu, upravo kao što je On to i obećao.

63 Ta mala porodica, videli smo...Ispričao sam mu tu malu priču, koja mi